

„România a fost o gazdă minunată!”

Ing. LIVIU PODGORNEI

Lim Kok-Ann este profesor de microbiologie la Catedra de boli infecțioase a Universității din Singapore și doctor în științe medicale. De trei ori campion al țării sale și de patru ori component al echipei naționale olimpice. Președinte, timp de două decenii, al Federației singaporeze de șah și, timp de cinci ani, al zonei vest-asiatice a FIDE. Secretar general al Federației Internaționale de Șah (FIDE) între 1982 și 1987. Șeful comitetelor de apel la meciul Karpov-Korcinoi din 1978 și la Campionatul mondial de copii de anul trecut, în finalul căruia a avut deosebita amabilitate să ne declare, în exclusivitate, următoarele:

- M-am simțit atât de bine la Timișoara încât mi-aș preschimba numele cu plăcere în... Limișoara! România a fost o gazdă minunată a acestor campionate, comparabile poate doar cu marile turnee ale lumii. Am mai văzut câteva competiții similare, dar nu atât de bine organizate. În primul rând, sălile de joc erau prea aglomerate și apoi nu se editau buletine de concurs, ca aici. Deși a fost un campionat juvenil, organizatorii l-au tratat ca pe un turneu de mari maeștri, ceea ce i-a determinat pe copii să răspundă cu seriozitate și sinceritate.

- Vestea retragerii dumneavoastră din înalta funcție de secretar general, cu trei ani înaintea încheierii celui de-al doilea mandat, a suscitat un interes deosebit în lumea șahului. Ce v-a determinat să luați o hotărâre atât de neașteptată?

- Dorul de-acasă! În toți acești ani, cîți am lucrat la FIDE, am locuit departe, tocmai în Elveția, la Lausanne. Regret că am abandonat o muncă atât de interesantă, dar la vîrsta mea trebuie să-mi petrec timpul alături de familie. Mă așteaptă o vilă nouă la Singapore, în care voi sta, în sfîrșit, împreună cu copiii și nepoții mei, așa cum mi-am dorit dintotdeauna.

- Privind retrospectiv această perioadă, care a fost cea mai dificilă problemă pe care a trebuit să o rezolvați?

- Cred că înființarea Asociației Marilor Maeștri (GMA - n.a.).

Dacă vă amintiți, asociația aceasta a fost propusă pe neașteptate la Dubai, fără nici o discuție preliminară. În mod normal, orice problemă importantă trebuie trecută pe orarul de lucru al FIDE cu cel puțin trei luni înainte de discutarea sa. În cazul acesta am fost nevoiți să soluționăm în mare grabă o problemă insuficient de limpede atât pentru noi, cît și pentru solicitanți, care nu reușiseră să-și precizeze statutul. Nu intenționez să critic Asociația, dar vreau să subliniez că Secretariatul are sarcina de a executa instrucțiunile Adunării Generale, or asta nu se poate atât timp cît însăși conducerea GMA nu știe exact ceea ce dorește.

- Și eu care eram convins că veți opta pentru episodul opririi meciului Karpov-Kasparov de la Moscova!

- Nu, decizia întreruperii finalei a aparținut în exclusivitate domnului Campomanes, care a considerat că sănătatea ambilor mari maeștri era în pericol. Eu sînt un tip mai pragmatic și am pus problema cheltuielilor. Schimbarea sălii nu s-a dovedit prea inspirată, așa că întreruperea era singura soluție practică.

- Dar cea mai interesantă problemă cu care v-ați confruntat care vi s-a părut?

- Fără îndoială, șahul activ! Există multe teorii în privința sa. A mea este că trebuie tratat în contextul său și nu ca opoziție la șahul normal. El permite oamenilor să ia parte la competiții, fără să-și sacrifice neapărat carierele pentru aceasta. În alte sporturi, amatorii au lesne posibilitatea de a juca cu profesioniștii și uneori îi și înving, dar la șah turneele obișnuite durează două-trei săptămîni și nu sînt, în general, accesibile oamenilor cu profesii serioase. În schimb, campionatul mondial de șah activ, desfășurat în patru zile, poate fi abordat de toți șahiștii. Să privim deci șahul activ ca pe un joc pentru amatori, fără a-l exclude pe cel profesionist.

- Să înțelegem prin aceasta că FIDE intenționează să promoveze șahul amator?

- Într-adevăr, e unul din obiectivele sale, pentru că, din punct de vedere intelectual, șahul profesionist este pasiv. E ca la fotbal: toți privim, ne place, dar nu putem juca la fel. De aceea trebuie să milităm pentru un șah activ. De aici și denumirea de „șah activ”.

- Ați avut aici ocazia să vedeți la lucru programul românesc de tragere la sorți asistată de calculator, pus la punct de inginerul Mircea Lascu și de matematicianul Nicolae Zsifkov. Ce părere aveți despre el?

- L-am studiat cu toată atenția și am constatat cu satisfacție că îndeplinește toate condițiile impuse de regulamentul sistemului elvețian, ceea ce-i conferă privilegiul de a se număra printre cele mai bune programe de acest gen din lume.

- Vă mulțumim foarte mult, domnule profesor, și vă dorim toate cele bune!